

PRZED SADEM brytyjskim w Berlinie zachodnim trwa proces przeciwko Ekkehardowi Weillowi, który dokonał zamachu na żołnierza radzieckiego...

PRZEBYWAJĄCY z wizytą w Jugosławii minister oświaty i szkolnictwa wyższego PRL, prof. H. Jabłoński odbył w śró...

Zewsząd

de rozmowy z wiceprzewodniczącym Związku Rady Wykonawczej, Aleksanarem Grliczkowem.

RZĄD boliwijski podjął decyzję o nacjonalizacji amerykańskiego towarzystwa górniczego „International Metal Processing Company”.

13 BM. UDALA się do Hanoi oficjalna delegacja Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej na czele z ministrem prof. dr Janem Kostrzewskim.

MINISTERSTWO Spraw Zagranicznych CSRS cofnęło z dniem dzisiejszym akredytację amerykańskiemu dziennikarzowi Allanowi Levyemu.

UBIEGLEJ nocy z wtorku na śróde w jednej z dzielnic katolickich Belfastu, Ballymurphy doszło do incydentów, podczas których grupy młodych manifestantów zaatakowały brytyjskie siły porządkowe.

POLICJA hiszpańska przeprowadziła we wtorek wieczorem aresztowania wśród studentów uniwersytetu. Zatrzymano około 30 studentów.

PRZEBYWAJĄCA w Bułgarii czeskosłowacka delegacja partyjno-rządowa na czele z sekretarzem KC KPCZ, G. Huskiem odbywa podróż po kraju.

o wszystkim

PREMIER RUMUNII Maurer przyjął w śróde przybywającego z wizytą oficjalną w Bukareszcie ministra spraw zagranicznych Włoch Aldo Moro.

PARLAMENTARNY sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych NRF Karl Moersch przybył w śróde z dwudniową wizytą oficjalną do Londynu.

MINISTER spraw wewnętrznych Reginald Maudling, oznajmił w Izbie Gmin, że w najbliższym czasie rozpatrzone zostaną kroki jakie należy podjąć w celu ochrony osobistej członków rządu brytyjskiego.

PODPISANO w Kairze długoterminową umowę handlową między ZRA i Węgrami na podstawie której obydwie strony regulować będą swe stosunki handlowe w ciągu najbliższych 5 lat.

Kapitał zakładowy — miliard rubli

Zakończenie posiedzenia Rady MBI

Zasady kredytowania i polityki procentowej zatwierdzili uczestnicy drugiego posiedzenia Rady Międzynarodowego Banku Inwestycyjnego, które zakończyło się w śróde w Moskwie.

Uczestnicy posiedzenia Rady ustalili strukturę zarządu banku i jego etaty na rok 1971.

Ustalono tryb i terminy wnoszenia wkładów na kapitał zakładowy banku, który wyniesienia do końca stycznia br. na

Zima w kopalni

Surowa zima jest szczególnie ciężkim okresem dla załóg kopalni odkrywkowych. Pomimo tego w konińskiej odkrywce „Kazimierz” która zaopatruje elektrownię Pątnów, wydobycie dobowe utrzymuje się nadal.

Na zdjęciu: przy 20-stopniowym mrozie B. Michałach i S. Ciches montują pompe do usuwania wody głębinowej w odkrywce „Kazimierz”.

CAF — Staszyszyn — telefoto

CAF — AP — telefoto

CAF — AP — telefoto

CAF — AP — telefoto

CAF — AP — telefoto

CAF — AP — telefoto

Logo 'P' and 'DZIENNIK ŁÓDZKI' with date 'Łódź, czwartek 14 stycznia 1971 r.' and issue number 'Rok XXVI Nr 11 (6983)'

Złożenie wieńca na Grobie Nieznanego Żołnierza

Początek rozmów oficjalnych Minister spraw zagranicznych Austrii

Rudolf Kirchsclaeger

z wizytą w Polsce

Na dworcu gościa witał min. Stefan Jedrychowski. CAF — Langda — telefoto

W piątek spotkanie Bahr — Kohl

Jak zakomunikował w śróde Federalny Urząd Prasowy w Bonn, sekretarz stanu w Urzędzie Kancelarskim Egon Bahr, spotka się w piątek w Bonn z sekretarzem stanu NRD, Michaelem Kohlem.

W czasie kilkudniowej wizyty min. R. Kirchsclaegera omówiony zostanie szereg spraw zarówno z zakresu stosunków dwustronnych jak i głównych problemów międzynarodowych.

Po krótkim odpoczynku w rezydencji szef dyplomacji austriackiej wraz z towarzyszącą mu osobami udał się na Plac Zwycięstwa.

Po południu min. R. Kirchsclaeger złożył wizytę min. S. Jedrychowskiemu.

O godz. 15.55 obaj ministrowie przeszli do sali konferencyjnej, gdzie rozpoczęły się oficjalne rozmowy polityczne polsko-austriackie.

Rozmowy koncentrowały się wokół szerokiego przeglądu międzynarodowych zagadnień politycznych interesujących obie strony.

Rozmowy będą kontynuowane w czwartek.

Rozmowy będą kontynuowane w czwartek.

Tragedia w Małomicach

Mieszkanca Małomic, w pow. Szprotawa — Zofia Zaczek, wychodząc z domu, zamknęła otwory pieca węglowego.

Na wołanie nikt nie odpowiadał, chociaż w domu pozostało pięcioro dzieci małżeństwa Zaczeków.

Lekarz pogotowia ratunkowego stwierdził zgon dzieci wskutek silnego zaciadzenia.

Dziś 6 stron

Dziś 6 stron

Dziś 6 stron

Dziś 6 stron

Dziś 6 stron

Dziś 6 stron

N. Podgorny w Kairze

Do Kairu przybył z wizytą oficjalną przewodniczący Prezydium Rady Najwyższej ZSRR Nikołaj Podgorny.

Podczas seansu łączności, który zakończył się w śróde o godzinie 1.30 czasu moskiewskiego i trwał 6 godzin, dokonywano pomiarów naukowych i wypróbowywano metody nawigacji i kierowania pojazdem.

Podczas ruchu przy różnym położeniu „Lunochoda” wobec Słońca opracowywano m. in. metody uściślenia kursu w stosunku do punktów orientacyjnych na powierzchni Księżyca i cieni, jakie rzucają charakterystyczne detale korpusu pojazdu.

2930 m księżycowych bezdroży pokonał już „Lunochod”

Agencja TASS donosi z ośrodka dalekosiecznej łączności radiowej: od początku swej działalności na powierzchni Księżyca radziecki aparat „Lunochod” przebył już 2930 metrów.

W okresie od 13-15 stycznia przewidziane jest dokonywanie pomiarów naukowych. Pojazd nie będzie się w tym czasie poruszał. Łączy się to z tym, że Słońce będzie się wówczas znajdowało wysoko nad horyzontem księżycowym, co powoduje występowanie słabego kontrastu w obrazach telewizyjnych powierzchni księżycowej.

Narada partii komunistycznych Europy zachodniej

W śróde, 13 bm. w Londynie zakończyła się trzydniowa konferencja partii komunistycznych krajów Europy zachodniej, zwołana w celu przedyskutowania form i metod walki przeciwko rozwijającym się kapitalistycznym firmom międzynarodowym.

W konferencji uczestniczyli przedstawiciele kierownictwa politycznego partii komunistycznych 15 krajów.

Przed nową rundą rozmów czteromocarstwowych

W gmachu b. Sojuszniczej Rady Kontroli w Berlinie zachodnim odbyło się w śróde siedmiogodzinne posiedzenie radców ambasadorów czterech mocarstw zachodnich w Bonn oraz ambasady radzieckiej w NRD.

W gmachu b. Sojuszniczej Rady Kontroli w Berlinie zachodnim odbyło się w śróde siedmiogodzinne posiedzenie radców ambasadorów czterech mocarstw zachodnich w Bonn oraz ambasady radzieckiej w NRD.

W gmachu b. Sojuszniczej Rady Kontroli w Berlinie zachodnim odbyło się w śróde siedmiogodzinne posiedzenie radców ambasadorów czterech mocarstw zachodnich w Bonn oraz ambasady radzieckiej w NRD.

Atmosfera strachu i niepewności ogarnęła ludność Jordanii

Już szósty dzień utrzymuje się krytyczna sytuacja w Jordanii, a co kilka godzin dochodzi do wymiany strzałów ze zmieniającą intensywnością.

W centrum Ammanu wybuchła natchmiast strzelanina, sklepy zostały znow zamknięte, podobnie zresztą jak urzędy, szkoły i instytucje publiczne.

1) Wymiana ognia trwa z przerwami przez cały czas, mimo apeli rządu i kierownictwa Organizacji Wyzwolenia Palestyny.

Rząd francuski omówił sytuację na Bliskim Wschodzie

W śróde odbyło się kolejne posiedzenie rządu francuskiego, na którym omówiono m. in. nie które problemy polityki międzynarodowej.

Minister spraw zagranicznych, M. Schumann, złożył sprawozdanie z rozmów, jakie w dniach 7 i 8 stycznia przeprowadził z przebywającym wówczas w Paryżu wicepremierem i ministrem spraw zagranicznych ZRA, Mahmudem Riadem.

Jak oświadczył rzecznik rządu francuskiego L. Hamon — z rozmów tych wynika, że pod stawowe przeszkody, które stanęły na drodze do zapewnienia pokoju na Bliskim Wschodzie i które wydawały się dotychczas nie do przezwyciężenia, mogą i powinny być pokonane.

Min. Maurice Schumann zaznaczył — oświadczył dalej rzecznik rządu — że w czasie rozmów został omówiony konkretny plan negocjacji, dotyczący zarówno ich procedury, jak i treści. Rząd francuski będzie kontynuował swa akcje wobec wszystkich zainteresowanych stron, aby przed 5 lutego, tj. datą upływu drugiego terminu zawieszenia broni, doprowadzić do opracowania odpowiedniego porozumienia.

Uznanie dla górniczej braci

E. Gierek i P. Jaroszewicz

spotkali się z delegacją polskich górników

13 bm. w Komitecie Centralnym PZPR i sekretarza KC Edward Gierek i prezes Rady Ministrów Piotr Jaroszewicz spotkali się z delegacją górników wszystkich okręgów węglowych.

Wicepremier i minister górnictwa i energetyki Jan Mitrega przedstawił uchwałę narady aktywno-gospodarczego przemysłu węglowego odbytej w dniu 11 stycznia br. w Rybniku.

Uchwała ta, stanowiąca wypełnienie woli załóg górniczych poparcia konkretną pracą uchwał VII Plenum KC, zawiera zobowiązanie wydobycia w 1971 roku 900 tys. ton węgla ponad zadania ustalone w Narodowym Planie Gospodarczym.

Górnicy wystąpili z apelem do załóg innych galezi gospodarki narodowej o podejmowanie zobowiązań mających na celu zwiększenie potrzebnej produkcji towarowej, ważnej dla stałej poprawy warunków życia ludzi pracy i dalszego, dynamicznego rozwoju kraju.

E. Gierek i P. Jaroszewicz serdecznie podziękowali górnikom za ich klasową, patriotyczną i obywatelską postawę, za ich dotychczasową pracę i zaangażowanie w sprawy kraju.

Podkreślili znaczenie, jakie ma przemysł węglowy dla rozwoju gospodarki narodowej. Węgla stanowi również poważną część polskiego eksportu. To „wianno” dla nowego kierownictwa partii — jak określił zobowiązania górników E. Gierek — sta nowi cenną pomoc, by nakreślił na VII Plenum KC zadania wypelnic.

Wicepremier DRW przybył do Warszawy

13 bm. przybyła do Warszawy rządowa delegacja Demokratycznej Republiki Wietnamu, której przewodniczy członek Biura Politycznego KC Partii Pracujących Wietnamu, wicepremier — Le Thanh Nghi.

Delegacja DRW weźmie udział w rozpoczynającej się w Warszawie 14 bm. pierwszej sesji utworzonej w roku 1969 polsko-wietnamskiej komisji współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej. Delegacji polskiej na sesję przewodniczyć będzie wicepremier Mieczysław Jagielski.

Gerhard Schroeder w Moskwie

W śróde do Moskwy przybył Gerhard Schroeder, przewodniczący Komisji Spraw Zagranicznych Bundestagu i wiceprzewodniczący Unii Chrześcijańsko-Demokratycznej.

Gerhard Schroeder przebywał będzie w Związku Radzieckim przez najbliższy tydzień w charakterze gościa grupy parlamentarnej ZSRR. Oprócz Moskwy odwiedzi on również Leningrad.

Pies przyjaciel

Najmądrzejszymi i najwierniejszymi psami są podobno kurdzie. Dowiodła tego suczka Salty. Oddała na przez właścicieli do innego miasta, chora z tęsknoty, zdecydowała się na powrót do domu.

Blisko 450-kilometrową drogę z Cheboygan (stan Michigan) do Detroit od była w 18 dni. Na zdjęciu: Salty ze swą panią, 6-letnią Michelle z Detroit.

CAF — AP — telefoto

CAF — AP — telefoto

CAF — AP — telefoto

CAF — AP — telefoto

CAF — AP — telefoto

CAF — AP — telefoto

CAF — AP — telefoto

CAF — AP — telefoto

CAF — AP — telefoto

CAF — AP — telefoto

CAF — AP — telefoto

CAF — AP — telefoto

CAF — AP — telefoto

CAF — AP — telefoto

CAF — AP — telefoto

TELESTUDENT O SWOJEJ UCZELNI

To niezwykła wyższa uczelnia. Po to, aby na niej studiować, nie trzeba zdać egzaminów wstępnych. Nie rejestruje swoich słuchaczy — nie egzekwuje wiadomości na sprawdzianach, zaliczeniach i sesjach. Ale ten absolutny brak zobowiązań w układzie słuchacz-uczelnia nie oznacza — jakby się mogło wydawać — całkowitego braku uprawnień.

Doświadczenia w stosowaniu programu TV dla studiów wyższych są na razie bardzo niewielkie. Korzysta się tu raczej z tzw. obwodów zamkniętych. Odbiornik z nadajnikiem połączony jest kablem i służy głównie do pokazywania przez wykładowcę w audytorium szczegółów czy procesów, które inaczej mogłaby obserwować tylko mała grupa słuchaczy.

Nigdzie dotychczas na świecie nie podejmowano próby korzystania z TV dla wyższych studiów w skali całego kraju. Pierwszą taką próbę podjęto w Polsce. Idea wykorzystania TV dla rozszerzenia dostępu do studiów wyższych, ułatwienia ich i podniesienia poziomu była wysuwana w Polsce od kilku lat. Ostatnim impulsem było zainteresowanie się UNESCO tą sprawą i podpisanie w 1965 r. umowy między rządem Polski a UNESCO, przewidującej pomoc tej organizacji w zamian za udostępnienie naszych doświadczeń.

Nadawanie programów Politechniki TV rozpoczęło w lutym 1966 r. kursem przygotowawczym dla kandydatów na studia wyższe. Kurs ten miał w znacznej mierze charakter doświadczenia. Wykłady regularne dla słuchaczy I roku rozpoczęto we wrześniu 1966 r. W bieżącym roku szkolnym uczelnia TV prowadziła kurs przygotowawczy oraz I rok Politechniki.

O powodzeniu nocnej politechniki mówią badania ankietowe przeprowadzone przez Międzyuczelniany Zakład Badań nad Szkolnictwem Wyższym.

Okazało się, że wśród słuchaczy przytłaczającą większość, około 90 proc. stanowią mężczyźni, 10 proc. kobiety, przy czym 80 proc. słuchaczy to absolwenci średnich szkół zawodowych, tylko 20 proc. stanowią absolwenci liceów ogólnokształcących. Ciekawe, że około 30 proc. badanej zbiorowości zdobyło średnie wykształcenie w trybie wieczorowym lub zaocznym. Pod względem wieku najliczniejszą grupę (do 42 proc.) wśród słuchaczy I roku stanowią obecnie osoby w wieku 20—25 lat, grupy wieku 25—30 i powyżej

30 są mniej więcej tak samo liczne (po 25—28 proc.). Widać wyraźnie obniżenie wieku w stosunku do słuchaczy z lat dawniejszych.

Pod względem zajmowanych stanowisk — około 15 proc. słuchaczy pracowało na stanowiskach nie wymagających średniego wykształcenia, 50 proc. na takich, dla których wykształcenie średnie jest wystarczające, 25—30 proc. na stanowiskach, gdzie wykształcenie wyższe jest pożądane, ale niekonieczne, tylko 5 proc. na stanowiskach, gdzie konieczne jest posiadanie wyższego wykształcenia, 77,6 proc. słuchaczy było pochodzenia robotniczo-chłopskiego, 32 proc. ojców i 37 proc. matek nie posiadało nawet ukończonej szkoły powszechnej, wykształcenie 42 proc. ojców i 50 proc. matek ogranicza się do ukończenia szkoły podstawowej.

Badania Ośrodka Badań Opinii Publicznej PR i TV wykazują, że krąg osób oglądających wykłady PTV wychodzi daleko poza słuchaczy studiów dla pracujących. Wykłady PTV oglądają osoby w wieku od 14 do 70 lat; w okresie 1966/67 wykłady PTV oglądało ok. 270 tys. osób, tj. 3,5 proc. ogółu telewizorów, z tego w 1967/68 — 170 tys. Wskażuje to na ogromny wpływ PTV na ogólne podniesienie kultury nauk ścisłych w naszym kraju.

Najbardziej interesujące są wypowiedzi na temat motywów podjęcia tego typu nauki. Głównym czynnikiem okazało się poczucie pewności w zawodzie. Wiele osób podkreśla, że wiedza zdobyta w szkole, obecnie nie wystarczy. Czują się oni coraz bardziej zagubieni w nowoczesnej technice i ogólnym postępie nauki. Często decyzją nauki łączy się z osobistymi zainteresowaniami.

Dzięki decyzjom resortu oświaty, słuchacze telewizyjnej politechniki mogą po zdaniu egzaminów z przedmiotów I roku uzyskać prawa studenta II roku wyższej uczelni technicznej dla pracujących, a egzamin z poszczególnych przedmiotów można zaliczać w ciągu kilku kolejnych sesji.

Politechnika nocna nie zastąpi uczelni, może jednak pomóc obrzymiej rzeszy studentów studiów wieczorowych, zaocznych i eksternistycznych. Dotychczasowe wyniki nauczania za pomocą TV powinny zachęcić do pełniejszego wykorzystania tego pasjonującego doświadczenia.

S. M.

Na marginesie międzynarodowej konferencji SWP

Klimat wokół klimatyzacji

Wystarczy — zwłaszcza latem, pobycć parę minut w przedziałni lub tkalni, by zrozumieć doniosłość problemu: klimatyzacja w przemyśle lekkim. Wilgotność i wysoka, do chodząca do 40 st. C (bądź powyżej) temperatura sprawiają, iż dla pracujących tam ludzi właśnie klimatyzacja jest potrzebna nr 1.

Przez lata całe włókniarze „bili się” o uznanie rangi klimatyzacji. Od dłuższego czasu nikt już rangi nie neguje, ale nikt nie zaprzecza, iż mimo wyraźnego postępu, możliwości krajowych producentów urządzeń wentylacyjno-klimatyzacyjnych są niewspółmierne do potrzeb przemysłu lekkiego. O ile bowiem na odcinku projektowania tego typu urządzeń nie ustępujemy innym, o tyle problem wykonawstwa i eksploatacji nie jest jeszcze rozwiązany na tyle, by można mówić o istnieniu przemysłu urządzeń klimatyzacyjnych.

Obecnie jednak rysują się bardziej niż kiedykolwiek realne szanse uporządkowania całej rozproszonej, niekiedy chałupniczej, a niekiedy supernowoczesnej (np. w wydaniu łódzkiego „Uniprodu”) twórczości klimatyzacyjnej. O to, jak się dowiadujemy, w Łódzkim Zjednoczeniu Przedsiębiorstw Budowlano-Montażowych PL — jednostce wiodącej, jeśli chodzi o tę produkcję, w latach 1972—73 ma być budowany na Nowych Sadach specjalny zakład. Będzie on, na podstawie sprawdzonych w przedsiębiorstwie doświadczalnym „Unipro” prototypów urządzeń klimatyzacyjnych, rozwijał ich produkcję seryjną.

Po otwarciu nowego zakładu wartość produkcji wspomnianego zjednoczenia w roku 1975 będzie 6-krotnie większa niż teraz. Tak więc właśnie obecnie warto dyskusować — fachowo, o klimatyzacji.

Arena takiej dyskusji dziś i jutro będzie Dom Techniki, gdzie z inicjatywą działającej przy ZG SWP Głównej Komisji Wentylacji i Klimatyzacji odbywa się konferencja nt. „Rozwój techniki klimatyzacyjnej w przemyśle lekkim”. Jak nas poinformował na konferencji prasowej prezes ZG SWP — inż. M. Wrzeź, bierze w niej udział około 200 specjalistów z kraju i zagranicy, w tym z Francji, NRD, NRF, Rumunii, Szwajcarii i Węgier. Cztery spośród 18 referatów wygłoszą goście zagraniczni: D. Hencke (Francja), E. Nagel (Szwajcaria), G. Cristescu (Rumunia) i T. Fonyad (Węgry). Warto wspomnieć, iż jeden z referatów polskich (Z. Przepiórkowski) prezentuje nowe urządzenie klimatyzacyjne Union 20, opracowane w zakładzie techniki Instytutu Włókiennictwa i pracowni klimatyzacji Biura Dokumentacji Technicznej.

I. DRYLL

Oreǳie Pawła VI jest konieczny

Przed kilku laty papież Paweł VI proklamował dzień 1 stycznia Dniem Pokoju i zalecił, aby każde święto noworoczne obchodzone było w całym Kościele pod znakiem pokojowych hasel. Z okazji Nowego Roku 1971 Paweł VI ogłosił oreǳie, którego tytuł brzmiał: „Kaǳy człowiek jest moim bratem”. W części wstępnej oreǳia papież ubolewał, że po 25 latach, jakie minęły od zakończenia drugiej wojny światowej „tu i ówdzie wojny jeszcze szaleją, że okazały się one nieuleczalnymi plagami”. Chodzi o konflikty na Bliskim Wschodzie i w Indochinach, które niejednokrotnie wzbudzały niepokój Pawła VI. W minionym roku papież często wypowiadał się publicznie na temat tych konfliktów, wzywał permanentnie do ich pokojowego rozstrzygnięcia.

OPTYMIZM PAPIEŻA

Druga część oreǳia nacechowana jest jednak dużym optymizmem. Paweł VI stwierdza: „Na szczęście zarysowuje się przed naszymi oczami również inny obraz idei i faktów oraz rozwijającego się pokoju, gdyż mimo wszystko sprawa pokoju postępuje. Istnieją wprawdzie przerwy, sprzeczności i trudności, ale pokój toruje sobie jednak drogę i dowodzi światu, że jest niezwykły”.

Następnie papież wskazuje, że pokój jest konieczny. Pokój ma po swojej stronie moralny postęp ludzkości, któ-

ra w sposób zdecydowany jest nastawiona na jedność. Pokój musi zwyciężyć — uznajmy papież — ponieważ zwycięska wzrastająca uznanie w światowej opinii publicznej, przekonanej o absurdzie wojny. Wojna jest fatalnym środkiem rozwiązywania kontrowersji. Dla pokoju — akcentuje tu Paweł VI — potrzebna jest coraz gęstsza sieć stosunków międzynarodowych: w płaszczyźnie kulturalnej, ekonomicznej, handlowej, sportowej i turystycznej. Wszyscy powinni wzajemnie szanować się i wzajemnie sobie pomagać.

KONTYNUACJA „PACEM IN TERRIS”

W pokojowej współpracy między państwami i narodami — podkreśla papież z mocą — „wielkie międzynarodowe i ponadnarodowe instytucje okazują się tu instytucjami opatrnościowymi zarówno u swych źródeł jak i przy uwienczeniu pokojowego współżycia ludzkości”.

Oreǳie papieskie pozostaje w całości w zgodzie z ideą pokojowego współistnienia między państwami o różnych ustrójach społecznych. Idea ta została zaaprobowana przez Watykan w okresie pontyfikatu Jana XXIII w fundamentalnej dla Kościoła encyklice tego papieża „Pacem in terris” (1963 r.). Ostatnie oreǳie Pawła VI jest niewątpliwie kontynuacją myśli zawartych w tej encyklice.

POKÓJ — ZWYCIEŚTWE LUDZKOŚCI

Niezależnie od oreǳia noworoczego Pawła VI w godzinach południowych 1 stycznia br. wygłosił przemówienie poświęcone wyjaśnieniu roli i sensu pojęcia pokoju. Pokój — powiedział papież — jest zwycięstwem dobra nad złem, jest zaprowadzeniem nowych przyjaznych stosunków między narodami; nie w niekończących się konfliktach wojennych, sięjących śmierć i rozpacz, lecz w słusznym inicjatywach pokojowych trzeba szukać rozwiązania problemów współczesnego świata. (m)

UPOWSZECHNIĆ DOŚWIADCZENIA

Ale ta z coraz większym rozmachem prowadzona akcja, nie jest jeszcze realizowana z równym zrozumieniem przez wszystkie organizacje związku

Z doświadczeń włóknarzy

Wśród organizacji zajmujących się problemami ludzi starych, wymienić należy także związki zawodowe. Chodzi przy tym nie tylko o pomoc, udzielaną przez nie w wypadkach losowych, ale również o zapobieganie poczuciu osamotnienia u rencistów, które działa tak niekorzystnie na ich sprawność psychofizyczną. Zobaczymy, jak te sprawy kształtują się w najbliższym związku naszego okręgu — u włóknarzy.

Kaǳy rencista — włóknarz ma więc prawo należeć nadal do swojego związku. Może też nadal korzystać z zasobów pracowniczych, kas zapomogowo-pracowniczych, z przyzakładowych placówek służby zdrowia oraz placówek kulturalnych. Ma prawo brać udział w życiu zakładowej organizacji związkowej. Ponadto zaleca się radom zakładowym korzystanie z doświadczeń rencistów w rozwiązywaniu różnych spraw w zakładzie pracy.

ROZUM I SERCE

Od r. 1964 wiele włóknarskich rad zakładowych w Łodzi podjęło bardziej zorganizowaną działalność wśród „swoich” rencistów. O ile w r. 1965 zarejestrowały one ogółem 14.420 emerytów, o tyle w r. 1969 liczba ta wzrosła do ponad 25 tys. Ciekawym jest także fakt, że w r. 1965 tylko ok. 40 proc. z nich pozostawało w szeregach związkowych — wielu nie należało do związku z powodu choroby, dużej odległości miejsca zamieszkania od macierzystych zakładów, czy po prostu z braku większego wówczas zainteresowania działalnością wśród emerytów. Obecnie gros z nich nie przerywa więzi ze swymi dawnymi organizacjami związkowymi, do czego przyczynia się też większa na tym odcinku ruchliwość rad zakładowych.

Przejawia się ona w pomocy przy załatwianiu formalności, związanych z przejściem na emeryturę. Dobra tradycja stały się też różne formy bardziej uroczystego żegnania ich przez zakłady pracy.

W niektórych z nich, np. w ZPB im. Marchlewskiego i ZPO „Emfor”, takie uroczyste pożegnania organizowane były raz w roku dla większych grup. W pewnych zakładach żegnani otrzymują nagrody pieniężne, wszędzie zaś przyznano im prawo do nagród jubileuszowych. W części zakładów otrzymują także tzw. 13 pensje, niezależnie od ilości miesięcy, przepracowanych w ostatnim roku.

Duże znaczenie moralne i materialne dla rencistów miałyby zatrudnianie

spraw swoich członków. Zapewniło to radom zakładowym lepsze rozeznanie w problemach emerytów i pozwoliło na kierowanie pomocy rad zakładowych tam, gdzie ona jest rzeczywiście potrzebna.

Wiele uwagi tym problemom poświęcił Okręgowy Zarząd Zw. Zaw. Włóknarzy w Łodzi, przyczyniając się do powstania w zakładach pracy sprzyjającej rencistom atmosfery. Tworzone przez nich kluby emerytów mieszczą się z reguły w lokalach ich macierzystych zakładów, a wzrastająca z każdym rokiem liczba tych klubów najlepiej świadczy o ich potrzebie.

Jak stwierdził dr J. Marczak w referacie wygłoszonym w Warszawie w

KAŻDY BĘDZIE EMERYTEM...

czasie ostatniej konferencji naukowej, poświęconej problemom ludzi starych, zarządy tych klubów biorą czynny udział w rozwiązywaniu wielu zagadnień. Takich, jak niesienie pomocy materialnej rencistom w szczególności trudnych sytuacji życiowych, ułatwianie życia codziennego samotnym emerytom o nadwątłym zdrowiu, zapewnienie opieki lekarskiej chorym, włączanie rencistów do różnych form wczasów, życia kulturalnego, społecznego i towarzyskiego.

Inny przejaw starań wielu rad zakładowych o choćby częściowe zaspokojenie różnorodnych potrzeb rencistów, to tworzenie przy zakładach pracy „klubów emerytów”. Zaspokajają one pragnienia starych ludzi do posiadania własnego ogniska organizacyjnego, które z reguły może najsukcesyjniej organizować dla nich te formy działalności, którymi są zainteresowani najbardziej. Totem nie dziwnym, że w szeregu zakładów kluby takie są rzeczywiście dość aktywne. Ich zarządy utrzymują stałe kontakty z radami zakładowymi, współdziałają z nimi w załatwianiu

chłoniarzy. Bywa, że mimo wzrostu ilości rencistów w niektórych branżach (np. w wełnie) zmniejsza się w roku ub. ilość klubów emerytów. Różnie też w r. ub. kształtowała się rozpiętość w wydatkach zakładów włókienniczych na „swoich” emerytów. W ZPB im. Marchlewskiego wydano w ciągu roku na renciste przeciętnie — 18,70 zł, w ZPB im. Obrońców Pokoju — 48,50 zł, w ZPDz „Femina” — 106,70 zł. To także świadczy o różnym do tych spraw stosunku. Była niekiedy, że dyrekcje zakładów pracy i rady zakładowe zadowolają się urzędzeniem dla emerytów dorocznego „herbatki”.

W tych przypadkach praktyki tej musi ulec szybkiej zmianie. Należy tu brać przykład z zakładów, gdzie sprawom swoich byłych pracowników poświęca się dużo serca i czasu. Pamiętajmy, że kaǳy z nas będzie kiedyś emerytem.

TADEUSZ SŁUPECKI

